DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel VII. ZATURDAG den 27sten FEBRUARY, 1819. N. 9.

Gedrukt en Zaturdag's mergens uitgegeven door WILLIAM LEE, *Drukker van Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden.*

DECLARATIE DER VERBONDENE MOGENDHEDEN.

AKEN 21sten NOVEMBER 1818.

De vier volgende documenten kunnen als de meest belangrykste resultaten der deliberatien van het congres beschouwd worden. Het eerste is eene nota van de ministers der vier geallieerde mogendheden op den 4den dezer geadresseerd aan den Hertog de Richelieu, den koning vanFrankryk uitnodigende zich met hun verbond te vereenigen. De tweede is het antwoord des Hertogs van den 12den in den naam zynes meesters de bedoelde uitnodiging aannemende. Het derde is het protocol geteekend den 15den dezer, in welke tot de algemeene beginselen van de daaropvolgende declaratie toegetreden wordt. Het laatste is de declaratie zelve wegens de werkzaamheden, die het congres heeft uitgevoerd, en het doelwit, waarop de toekomstige verbindtenis der souvereinen zal gehandhaafd worden.

OFFICIEELE DOCUMENTEN.

Copie der nota geaddresseerd aan den Hertog de Richelieu, door degevolmagtigden van de hoven van Oostenryk. Groot Brittanje, Pruissen, en Rusland den 4den Nov., 1818.

De ondergeteekende ministers der cabinetten van Oostenryk, Groot Brittanje, Pruissen en Rusland, hebben van hunne verhevene meesters orders ontvangen, om aan zyne excellentie den hertog de Richelieu, de volgende bekendmaking toetezenden:—

"Geroepen ingevolge het 5de artikel van het tractaat van den 20sten November 1815, om met overeenkomst van zyne majesteit den koning van Frankryk te onderzoeken, of de militaire bezetting van een gedeelte van het Fransche grondgebied, by gezegde tractaat bepaald zoude ophouden, op het einde van het derde jaar, of tot het einde van het vyfde jaar moeten verlengd worden; zyn hunne majesteiten de keizer van Oostenryk, de koning van Pruissen en de keizer aller Russen te Aken verschenen, en hebben hunne ministers bevolen daar te vergaderen, om te raadplegen met de gevolmagtigden van den koning van Frankryk en den koning van Groot Brittanje ten einde tot het onderzoek van deze belangryke vraagzaak voorttegaan.

"By dit onderzoek is de aandacht der ministers en gevolmagtigden byzonderlyk gevestigd geweest op den inwendigen toestand van Frankryk en heeft zich alzoo bepaald tot de uitvoering der verpligtingen door het Fransch gouvernement met de gezamenlyk onderteekend hebbende mogendheden by het tractaat van den 20sten November 1815, bepaald.

"Daar de inwendige toestand van Frankryk lange het onderwerp geweest is, van ernstige deliberatien in de cabinetten, en daar de gevolmagtigden te Aken vergaderd wederkeerig elkanderen de gevoelens hebben medegedeeld die zy ten dezen opzichte gevormd hadden, hebben de hooge souvereinen na deze meening in derzelver wysheid overwogen te hebben met groote voldoening erkend, dat de order van zaken gelukkig in Frankryk daargesteld door de herstelling van de regtmatige en constitutioneele monarchie, en het goed gevolg, het welk tot hier toe de vaderlyke zorg van zyne majesteit heeft bekroond, ten volle de hoop regtvaardigt op eene voortgaande verzekering dier order van zaken, welke zoo *essentieel* voor de rust en den voorspoed van Frankryk, en zoo naauw met de groote belangen van Europa verbonden is.

"Met betrekking tot de uitvoering der engagementen, luten de mededeelingen, welke, zederd de opening der conferentie, de gevolmagtigden van zyne aller christelykste majesteit aan de andere mogendheden hebben gegeven, geenen twyfel over, wegens deze vraag, daar zy bewyzen, dat het Fransche gouvernement met de uiterste naauwkeurige en eerlyke naauw gezetheid, alle de *clausulen* der tractaten en conventien van den 20sten November vervuld heeft; en, met betrekking tot die *clausulen* welker vervulling tot meer verwyderde tydperken behoort, was schikkingen voorgesteld; die voldoenend zyn voor alle de contracteerende partyen.

"Zoodanig het resultaat zynde van het onderzoek over zoo groote vragen, wenschen hunne keizerlyke en koninklyke majesteiten elkanderen geluk, dat zy nu alleen te luisteren hebben naar die gevoelens en die personeele wenschen, welke hen aan voeren om een einde te maken aan eenen maatregel, welke rampzalige omstandigheden, en de noodzakelykheid van voor hunne eigene veiligheid en die van Europa te zorgen, alleen heeft kunnen voorschryven.

"Nu overwegende, als de eerste hunner pligten, om voor hunne volken het geluk te bewaren, welke die vrede aan hetzelve verzekert, en om in alle derzelver geheele *integriteit* de handelingen te bewaren, welke dezelve hebben daargesteld en bevestigd, vleyen hunne keizerlyke en koninklyke majesteiten zich, dat zyne Aller Christelykste majesteit, bezield met dezelfde gevoelens. met de belangstelling welke hy hecht aan alles wat dienstig zy voor den welvaart des menschdoms en den roem en het geluk van zyn land, het voorstel zal aannemen, hetwelk hunne keizerlyke en koninklyke majesteiten hem aanbieden, om voortaan zyne raadgevingen en zyne pogingen te paren by die, welke zy niet willen ophouden tot zulk een heilzaam werk te wyden.

"De ondergeteekenden zyn belast om den Hertog de Richelieu te verzoeken, den wensch hunner doorluchtige souvereinen ter kennis van den koning zynen meester te brengen, en tevens om zyne excellentie uittenodigen deel te nemen in toekomstige deliberatien, welke aan de handhaving van de vrede, aan de tractaten waarop de zelve gegrond is, aan de regten en wederkeerige betrekkingen, by deze tractaten daargesteld of bevestigd, en door alle de Europesche mogendheden erkend, zyn geheiligd. Door aan den Hertog de Richelieu dezen pligtigen proef overteleggen van het vertrouwen, het welk hunne verhevene souvereinen in de wysheid van den koning van Frankryk gesteld hebben, zoowel als in de getrouwheid van het Fransche volk, hebben de ondergeteekenden tevens den last ontvangen om de uitdrukking er by te voegen, van de onveranderlyke gehechtheid, welke hunne keizerlyke en koninklyke majesteiten jegens zyner aller christelykste majesteits perzoon en dezelfs familie bezieft, en van de opregte belangstelling, welke zy nimmer op houden in de rust en het geluk van dat koningryk, te stellen.

"Zy hebben de eer, te gelykertyd, aan den Hertog de Richelieu de verzekering hunner zeer byzondere hoogachting aan te bieden.

"Aken 4den November 1818.

(geteekend)

"*Metternich.*	"*Bernstorff.*
"*Castlereagh.*	"*Nesselrode.*
"*Wellington.*	"*Capo D'Istria.*"
"*Hardenberg.*	

Afschrift van de nota des Hertogs de Richelieu in antwoord van die der gevolmagtigden van de hoven van Oostenryk, Groot Brittanje, Pruissen en Rusland.

"De ondergeteekende minister en secretaris van staat van zyne aller christelykste majesteit heeft de communicatie ontvangen, waarmede hunne excellentie de ministers der cabinetten van Oostenryk, Groot Brittanje, Pruissen en Rusland, hem den 4den dezer vereerd hebben ingevolge order hunnerhooge souvereinen toetezenden. Hy heeft zich gehaast zulks den koning zyner meester bekend te maken. Zyne Majesteit heeft met werkelyke voldoening dezen nieuwen proef van het vertrouwen en de vriendschap der souvereinen, die deel aan de deliberatien te Aken hebben genomen, ontvangen. De regtvaardiging die

zy, aan zyne zorgen voor het geluk van Frankryk verschaffen, en vooral aan de loyaliteit van zyn volk, hebben zyn hart diep getroffen. Op het voorledene terugziende en opmerkende, dat in geen ander tydperk, geene andere natie met meer naauwkeurige getrouwheid zulke engagementen als Frankryk, in staat geweest is te vervullen, heeft de koning begrepen hy deze nieuwe soort van roem te danken heeft, aan den invloed van de instellingen, die het zelve besturen, en hy ziet met vreugde, dat de bevestiging (consolidatie) dezer instellingen, door zyne hooge geallieerden beschouwd worden niet minder voordeelig te zyn voor de rust van Europa, als onmisbaar (essentieel) voor den voorspoed van Frankryk. Overwegende dat de eerste zyner pligten is, te pogen van alle in zyne magt staande middelen de voordeelen welke de volkomene daarstelling van eene algemeene vrede aan alle natien belooft, duurzaam te maken en te vermeerderen; overtuigd dat de innige vereeniging der gouvernementen de zekerste waarborg is voor deszelfs duurzaamheid, en dat Frankryk, het welk geenszins een vreemdeling voor een systema konde blyven, welkers voornaamste kracht uit eene volmaakte eensgezindheid van beginsel en handeling moet voortvloeyen, willens is, zich by de verbintenis met hare karakterestieke vrymoedigheid (franchise) te voegen; en daar hare toenadering de welgegronde hoop wegens de gelukkige resultaten, welke zulk een verbond tot heil der menschheid bewerken moet meerdere sterkte byzet—neemt zyne aller christelykste majesteit ten spoedigsten de hem gedane voorstellen aan, ten einde zyne raadgevingen en zyne pogingen te vereenigen, met die van hunne majesteiten den keizer van Oostenryk, den koning van Groot Brittanje den koning van Pruissen en den keizer aller Russen, dienende om het heilzame werk dat zy bedoelen te voltooyen. Hy heeft daarom den ondergeteekenden geautoriseerd deel te nemen in alle de deliberatien van derzelver ministers en gevolmagtigden, ten einde de vrede te bevestigen, de onderhouding der tractaten waarop dezelve rust te verzekeren, en de wederkeerige regten en betrekkingen in deze tractaten vast gesteld, en door alle de staten van Europa, erkend te waarborgen.

"De ondergeteekende, hunne excellentien biddende, de goedheid te hebben, om aan hunne verhevene souvereinen de uitdrukking der meeningen en gevoelens des konings zynen meester, overteleggen, heeft de eer hun van zyne levendige hoogachting te verzekeren.

"Aken 12den November 1818.

(geteekend) "RICHELIEU."

PROTOCOL,

Geteekend te Aken den 15den November 1818 door de gevolmagtigden der hoven van Oostenryk, Frankryk, Groot Brittanje, Pruissen en Rusland.

"De ministers van Oostenryk, Frankryk, Groot Brittanje, Pruissen, en Rusland; als ten gevolge van de uitwisseling en ratificatie der conventie den 9den October geteekend, betrekkelyk de ontruiming van het Fransche grondgebied door de vreemde troepen, en na aan elkanderen de notas te hebben toegezonden, waar van copien hier zyn bygevoegd, hebben eene conferentie belegd, om in overweging te nemen, de betrekkingen, welke in den bestaanden toestand van zaken, behoren daargesteld te worden tusschen Frankryk en de mogendheden die gezamenlyk het vredes tractaat van 27st. November 1815 hebben geteekend—betrekkingen welke door aan Frankryk de plaats te verzekeren, die haar in het systema van Europa toekomt, haar tevens vaster zal verbinden aan de vredelievende en weldadige oogmerken, in welke alle de souvereinen deelnemen, en dus de algemeene rust moeten verzekeren.

"Na rypelyk de voorbehoedende beginselen te hebben opgespeurd der groote belangen, welke de order der dingen onder de bescherming van de Goddelyke voorzienigheid in Europa daar stelde by het tractaat van Parys van den 10den Mei 1814, de terugtrekking van Weenen, en het vredes tractaat van het jaar 1815, erkennen en verklaren de hoven welke de tegenwoordige acte onderteekenen ingevolge daar van, eenpariglyk.

"Dat zy vastelyk hebben besloten, nimmer aftegaan, noch in derzelver wederkeerige betrekkingen, noch in die welke hen met andere staten verbinden, van de beginselen eener innige vereeniging, welke tot hiertoe over alle derzelver gewone betrekkingen en belangen heeft geheerscht—eene vereeniging sterker en onverbreekbaar gemaakt door de banden van christelyke broederschap, welke de souvereinen onder elkanderen hebben gevormd.

"Dat deze vereeniging, welke de meeste werkelyke en vaste is, in zoo verre dezelve niet van byzondere belangen, en *temporaire combinatie* afhangt, alleen tot deszelfs doel hebben kan de handhaving der algemeene vrede, gevestigd op Godsdienstigen eerbied voor de verbindtenissen in de tractaten vermeld, en van het geheel der regten daar uit voortvloeyende.

"Dat Frankryk met andere mogendheden vereenigd door de herstelling van wettige monarchale en constitutioneele magt, zich voortaan verbind, om medetewerken tot behoud en bevestiging van een systema, het welk Europa de vrede heeft geschonken en derzelver voortduring verzekert.

"Dat indien, om beter de boven verklaarde doeleinden te bereiken, de mogenheden welke tot de tegenwoordige acte zyn toegetreden, het noodzakelyk mogten oordeelen byzondere zamenkomsten daartestellen, het zy van de souvereinen zelven, of van hunne respective ministers en gevolmagtigden, ten einde in het algemeen over hunne eigene belangen, in zoo verre die met het doel hunner tegenwoordige deliberatien betrokken zyn, te handelen, zal de tyd en plaats dezer byeenkomsten vooruit by iedere gelegenheid moeten bepaald worden, door middel van diplomatieke mededeelingen; en dat in geval de byeenkomsten zaken ten doel hebben, byzonder met het belang van andere staten in Europa vereenigd, dezelven alleen zullen plaats hebben, ingevolge eener formeele uitnodiging van den kant diens staat, welken de gezegde zaken mogten betreffen, en onder de uitdrukkelyke reservatie van derzelver regten van dadelyke daarindeelneming het zy directelyk of door derzelver gevolmagtigden.

"6. Dat de besluiten in de tegenwoordige acte vermeld, bekend zullen worden gemaakt aan alle de hoven van Europa, door middel van de ondergevoegde declaratie welke zal beschouwd worden door het protocol gesanctioneerd te zyn, en daar van een gedeelte uittemaken.

"Gegeven in quintuplo (vyftallig) en wederkeerig in origineeli uitgewisseld, door de onderschrevene cabinetten.

"Aken den 15den Nov. 1818.

(geteekend)

"*Metternich.*	"*Hardenberg.*
"*Richelieu.*	"*Bernstorff.*
"*Castlereagh.*	"*Nesselrode.*
"*Wellington.*	"*Capo D'Istria.*"

"Nu daar de bevrediging van Europa voltooid is, door het besluit om de vreemde troepen van het Fransche grondgebied weg te nemen; en nu dat er een einde is aan die maatregelen van voorbehoeding, welke beklagelyke gebeurtenissen noodzakelyk gemaakt heeft, hebben de ministers en gevolmagtigden van hunne majesteiten* den keizer van Oostenryk den koning van Frankryk, den koning van Groot Brittanje, den koning van Pruissen en den keizer aller Russen, orders ontvangen, van hunne souvereinen, om aan alle de hoven van Europa den uitslag hunner byeenkomsten te Aken bekend te doen worden, en ten dien einde de volgende declaratie publiek te maken:—

"De conventie van den 9den October welke definitivelyk de uitvoering regelde der verbintenissen waartoe by het tractaat van den 20sten November 1815 besloten was, is door de souvereinen welke daarin toegetreden hebben beschouwd, als de vervulling van het vredes werk, en als de voltooying van het staatkundige stelsel, bestemd om deszelfs duurzaamheid te verzekeren.

"De innige vereeniging tusschen de monarchen die als doelgenooten, om dit systema zyn vereenigd, daargesteld, ingevolge hunne eigene beginselen, niet min dan ingevolge de belangen van hun volk, bieden aan Europa den meest geheiligsten waarborg voor deszelfs toekomstige zekerheid aan.

"Het doel dezer vereeniging is zoo eenvoudig als het zelve groot en heilzaam is. Het kan niet tot eenige nieuwe staatkundige verbintenis strekken—tot eenige verandering in de betrekkingen door bestaande tractaten geheiligd. Kalm en standvastig in deszelfs voortgangen, heeft dezelve geen ander doel, dan de handhaving der vrede, en de verzekering dier handelingen, op welke de vrede gegrond en bevestigd werd.

"De souvereinen deze hooge vergadering uitmakende, hebben in deszelfs fundamenteele grondslag derzelver onveranderlyk voornemen in het oog gehouden, om nimmer noch onder hun zelven in het byzonder noch in hunne betrekkingen met andere staten van de gestrengste in achtneming aftegaan des beginselen van het regt der volken; beginselen, welke in derzelver toepassing, op eenen staat van voorddurende vrede alleen dadelyk de onafhankelykheid en het duurzaam bestaan der algemeene verbintenis kan waarborgen.

"Getrouw aan deze beginselen, willen de souvereinen dezelven gelykelyk handhaven in die byeenkomsten, waar by zy in perzoon tegenwoordig zullen zyn, of in die welke tusschen hunne ministers zullen plaats grypen; het zy dan, het hun onderwerp zal wezen gezamenlyk over eigene belangen te raadplegen, of dat zy kennis nemen van verschillen over welken andere gouvernementen *formeel*, derzelver tusschenkomst zullen hebben ingeroepen. De zelfde geest, die derzelver raadleden zal bezielen en in hunne diplomatieke onderhandelingen heerschen, zal tevens by die byeenkomsten als het ware voorzitten; deze rust der wereld zal standvastiglyk derzelver beweeg oorzaak en doelwit wezen.

"Het is met zulke gevoelens, dat de souvereinen het werk hebben voltooid tot het welk zy geroepen waren. Zy willen niet ophouden voor deszelfs bevestiging en volmaking te arbeiden. Zy erkennen plegtig, dat hunne verpligtingen aan God en het volk, het welk zy besturen, het voor hun beslissend noodzakelyk maakt, aan de wereld, voor zoo ver zulks in hun vermogen is, een voorbeeld van regtvaardigheid, eendragt en bezadigheid te geven; gelukkig in de magt om alle hunne krachten toete wyden aan de vermeerdering van den inwendigen voorspoed hunner staten en in het ontwaken van die gevoelens van Godsdienst en zedelykheid welker ryk zoo zeer door het ongeluk der tyden was verzwakt.

"Aken den 15den Nov. 1818.

(geteekend)

"*Metternich,*	"*Hardenberg,*
"*Richelieu,*	"*Bernstorff,*
"*Castlereagh,*	"*Nesselrode,*
"*Wellington,*	"*Capo D'Istria.*"

Dit document draagt de onderteekening van den heer Gentz, den Secretaris van het Congres.

* De namen der mogendheden zyn alphabethiserwyze gesteld.

OPROEPING.

Den 26sten February 1818.

DE ondergeteekende als daartoe behoorlyk gekwalificeerd, *roept by deze op*, alle de Ambtenaren onder dit Gouvernement, die op den 29sten January laatstlede, by de eerste zitting van den Raad van Administratie van het Pensioen Fonds in de Nederlandsche W. I. Kolonien, verklaard hebben, zich wegens het fourneren in het *Weduwen en Weezen pensioen fonds* te zullen beraden, om tot op den 15den Maart aanstaande, wegens hunne definitive meening daaromtrent, aan den ondergeteekende op zyn Bureau, schriftelyke kennis geving intezenden, ten einde by de eerste scheeps-gelegenheid, een behoorlyke staat van het pensioen fonds in deze Kolonie, aan de algemeene directie in 't moederland, te kunnen voordragen.

A. S. DELVALLE,
Boekhouder.

Den 27sten February 1819.

HET drie mast schip genaamt de Lieve Moes, gecommandeerd door J. C. Jandroep, zal in de maand April aanstaande van hier na Amsterdam vertrekken, zoo daar iemand genegen mogt weesen in boven gemeld schip, eenige goederen op vracht te laden, gelieve te addresseeren, aan den ondergeteekende zyn pakhuis.

J. C. JANDROEP.

Fiscaals's Kantoor, 26sten February 1819.

DE ondergeteekende als daar toe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gequalificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Brooden voor deze en volgende week te bakken het gewigt moeten houden als—

De Fransche Broden 18, en
De Ronde Broden 19 oncen,
Op pœne als by publicatie is gestatueerd.
Per order van den Raad Fiscaal.
SALOMON BULTE, Eerste Klerk.

Te koop by den Uitgever dezer Courant,

DE CURACAOSCHE BLAD

ALMANAK,

Over het jaar 1819. Behelsende de op en ondergang der Zon, de gedaante veranderingen van de Maan, de Eklipsen, de Feest Dagen der Christenen, de Joodsche Jaartelling en derzelver Feest Dagen, de Voorname Civiele Ambtenaren, de Officieren van het Garnisoen, de Koninklyke Familie, de Vorsten van Europa, &c.

Prys, Een Stuk van Achtten.

Te Koop aan het Drukkery-Kantoor.

HET NIEUWE TARIEF VAN IN-EN-UITGAANDE REGTEN,

Veranderd door Zyne Excellentie den Gouverneur Generaal en den Edelen Achtbaren Raad van Policie den 15den December laatstleden.

Para vender en la Imprenta.

LETRAS DE CAMBIO, y CONOCIMIENTOS, en la lengua Española.

CURACAO.

Schepen in en uitgeklaard, zedert onze laatste.

INGEKLAARD—FEBRUARY.

22. golet Klein Alexandria, Castro, Aruba
—— de Goede Hoop, Porrie, Porto Rico
bark Eliza, Arabiche, Coro
26 golet St. Theresa, Monaga, ditto
bark Maria, Peccy, Antigua

UITGEKLAARD—FEBRUARY.

19. golet Doris, Doriche, St. Thomas
—— Intrepid, Lazaro, Puerto Cabello
—— Star, Bruyn, Rio-la-hache
22. —— Janette, La Garin, La Guayra
23. —— N. S. del Carmen, Malabe, P. Cabello
—— St. Juan de Bautista, Arrarte, La Guayra
—— Harmonie, Starckenborgh, ditto
bark Doris, Simon, ditto
24. golet Twee Broeders, Depool, Maracaybo
bark Eliza, Arabiche, La Guayra
26. golet Klein Alexandria, Castro, Aruba
—— El Carmen, Ferrer, Puerto Cabello

Zyner majesteits brik de Zwaluw, kapt. luitenant Bolken, kwam hier Dingsdag van Puerto Cabello aan, en zeilde weder Donderdag morgen naar die baven en naar La Guayra met verscheiden vaartuigen onder convooy.

Voor dat de Zwaluw Puerto Cabello verliet, zyner in die plaats berigten ontvangen, door een courier van het hoofdkwartier van generaal Morillo, op deszelfs weg naar Caraccas aan den commandant van Valencia medegedeeld, behelzende, depeches betrekkelyk het laatste gevecht tusschen Morales en Paez, meldende, dat de patriotten met groot verlies verslagen zyn. Morales wordt gezegd, 17 stukken kanon van hun genomen en by na alle derzelver infanterie gedood of gevangen genomen te hebben, nevens een groot deel van hunne cavallerie, en dat hy het overschot op de vlugt gejaagd heeft.

Groote vreugde heeft er te Puerto Cabello uit hoofde van deze tyding plaats gehad.

Men zegt dat het hoofdkwartier van generaal Morillo te San Fernando de Apure was. Er wordt geene melding gamaakt van den dood van Morales, in onzen vorigen opgegeven, het berigt is welligt onnauwkeurig, doch in allen gevalle verondersteld men, dat de generaal Morillo de voordeelen door dien bevelhebber behaald voortzetten, en de patriotten naar Angustura vervolgen zal.

Men zegt ook dat de inwoners van het binnenste gedeelte van Venezuela onlangs een groote hoeveelheid droege goederen in Caracas en Puerto Cabello gekocht hebben, om hen naar hunne byzondere dorpen met zich te voeren, uit welke omstandigheid het schynen wil dat zy veel vertrouwen in het voortdurend bestaan der koningsgezinde zaak stellen. Het grootste gedeelte dezer koopwaren is van St. Thomas ingevoerd, welke plaats, zoo wy vernemen, thans een zeer winstgevenden handel met La Guayra, Puerto Cabello en andere havens van de kust dryft.

Zoodanig zyn de laatste berigten van Venezuela en wy bieden ze onze lezers aan, juist zoo als zy woordelyk hier in omloop zyn.

Het is zeer waarschynelyk, dat wy in tyds in bezit zullen zyn van de officieele berigten des gevechts tusschen Morales en Paez, om dezelven in onze volgende te plaatzen.

Wyl het elken Nederlander aangenaam moet zyn, dat de kunde en de deugden der groote mannen zyner natie, ook door vreemdelingen gehuldigd worden, zoo is het volgende fragment eener redevoering, uitgesproken in de New York Historical Society, door Gulian C. Verplanck Esq., op den 7den December ll., en getrokken uit de New York Evening Post van den 13den January 1819, waardig om openbaar gemaakt te worden. Na dat in het gemelde dagblad een gedeelte dier redevoering beoordeeld is, vindt men de volgende aanmerking:—Na de schatting aan de hulde dier groote mannen betaald te hebben, die zich in vele opzigten de erkentenis van het Amerikaansche volk waardig gemaakt hebben, wendde de redenaar zich tot Holland, en na dat hy ons eene schets der vroegere grootheid van het gemeenebest gegeven had, betoogde hy op zeer juiste gronden, dat wy ons niet beboeven te schamen, dat onze voorouders Hollanders waren. De redenaar gaat dus voort:-" Geene namen schitteren met meer luister in de staatkunde en den krygsroem dan die van Barneveldt en De Witt, dan van Tromp en De Ruiter, dan van Prins Maurits en de Willems van Oranje. Geene namen waren doorluchtiger in de wetenschappen en wysbegeerte, dan die van Erasmus, Hugo de Groot, en Boerhave.

" In de wis en natuurkundige wetenschappen heeft Holland alleen, slechts de ontdekkingen van Newton uitgezonderd, zoo veel gedaan als het overige van Europa te zamen.

" Daar was het dat de belangrykste en nuttigste werktuigen der natuurlyke wysbegeerte uitgevonden werden: de Telescoop door Jansen; de Microscoop en de Thermometer door Drebbel; de slingeruurwerken en derzelver toepassing op de klokken als eene maatstaf, door Huyghens; en de Leidsche flesch of elektriseer machiene door Cuneus en Musschenbroek.

" De geneeskundige school te Leiden was reeds ten tyde van Boerhave en zyne doorluchtige opvolgers, dat gene, het welke Edenburg naderhand geworden is.

" In de oude Litteratuur bragten de scholen in Holland ten uitvoer alles wat geleerdheid en nyverheid konden volmaken, en bereidden den weg tot die ware vernuftige en wysgerige naspeuring in de gronden der taal, welke met zulk eenen goeden uitslag op de Hollandsche hoogescholen aangekweekt zyn.

" Hunne wetgeleerden waren de uitleggers der openbare en burgerlyke wetten van het vaste land, en de Godgeleerden van de geheele Protestantsche wereld traden in de geschillen der Nederlandsche Godgeleerden, en schaarden zich aan iedere zyde onder de banieren van Gomarus en Arminius."

DE KEIZER VAN RUSLAND EN DE HERTOG VAN WELLINGTON.

Wy hebben een groot genoegen door eene autentieke mededeeling, de volgende belangryke anecdote te melden, welke zoo vereerend is voor de verhevene perzonen er in betrokken.

" Wanneer de keizer Alexander te Aken kwam (het welk in het midden van den nacht was) na de laatste groote militaire revue by Valenciennes, ging zyne keizerlyke majesteit, vroeg den volgenden morgen, zonder eenige voorgaande kennisgeving naar het hotel des hertogs van Wellington, die toen met zyne aide-de-camp ontbeet. De keizer kwam zonder pligtplegingen, doch in zyn volle militaire costum, de kamer binnen. Na zyne genade zeer hartelyk de hand gedrukt te hebben, sprak hy hem ongeveer de volgende woorden toe:—

" Hertog van Wellington,—Ik verlies geen oogenbliok, om U toetespreken ten einde U myn gevoel van de verpligting uittedrukken voor de oplettendheid, welke myne armee eenpariglyk door U heeft ondervonden, zedert dezelve onder uwe bevelen geweest is. Geene woorden kunnen juist uitdrukken wat ik gevoel, en weinig ben ik in staat myne bewondering uitteboezem en noch het groote genoegen, gy my verschafte by de laatste revue onzer troepen, byzonder by de schoonste militaire manoevre, die ik immer waarnam—*het advanceeren der Britsche garde, toen dezelve de hoogten van Formar aanviel!*—Ik verlang daarom, dat gy my wilt toestaan U een der Veldmaarschalken van Rusland te maken." De hertog boog zich tot teeken van toestemming en drukte zyn diepe gevoel uit over de onderscheidende eer, hem door zyne keizerlyke majesteit geschonken. Daags na deze ontmoeting, zeide de keizer den hertog ziende, "Gy moet met my heden in Russische uniform dineeren." "Sire," hernam de hertog, "Ik ben niet in staat geweest my een rok aan te schaffen." "Dat zal niet nodig zyn," hervatte de keizer, "zoo gy de beste die ik in myne garde robe heb, wilt dragen." Binnen een half uur was des keizers eigene uniform rok, die hy den dag te voren gedragen had, aan den hertog gezonden, die in dezelve aan tafel verscheen met het orderteeken van een Russischen veldmaarschalk, en eenen sabel aan zyne genade door zyne keizerlyke majesteit by die gelegenheid aangeboden. De wyze waarop de keizer deze hooge militaire eer schonk, is welligt het meest vleyendste compliment, dat de *held van Waterloo* tot nog toe ontvangen heeft, en hetzelve heeft de bykomende aangenaamheid, van gegeven te zyn, met alle de hartelykheid en genegenheid van eenen boezem vriend.

His majesty's brig Swallow, captain-lieutenant Bolken, arrived on Tuesday from Puerto Cabello, and sailed again on Thursday morning for that port and La Guayra, with several vessels under her convoy.

Previous to the Swallow leaving Puerto Cabello, accounts had reached that place, which had been communicated to the commandant of Valencia, by a courier from the head-quarters of general Morillo, on his way to Caracas with dispatches relative to the late battle between Morales and Paez, stating that the Patriots had been defeated with great loss. Morales having, it is said, taken from them 17 pieces of cannon, killed or taken prisoners nearly all their infantry and a great part of their cavalry, and put the remainder to flight.

Great rejoicings had taken place in Puerto Cabello in consequence of this news.

The head-quarters of general Morillo are said to have been at San Fernando de Apure. No mention is made of the death of Morales, noticed in our last; the statement is perhaps incorrect, but at all events it is supposed that general Morillo would follow up the advantages gained by that chief, and pursue the Patriots towards Angostura.

We understand that the Inhabitants of the interior of Venezuela have of late purchased great quantities of dry goods in Caracas and Puerto Cabello to carry with them to their respective villages; from which circumstance it would seem that they place much confidence in the stability of the Royal cause. The greater part of these articles of merchandize is supplied from St. Thomas, which at present, we are told, enjoys a very lucrative trade with La Guayra, Puerto Cabello, and other ports on the Main.

Such are the latest accounts from Venezuela, and we present them to our Readers just as they are circulating verbally in this community.

It is very probable that we shall be in possession of the official account of the engagement between Morales and Paez in time for our next.

DECLARATION OF THE ALLIED POWERS.

AIX-LA-CHAPELLE, NOV. 21.

The four following documents may be considered as the most important results of the deliberations of Congress.—The first is a note of the ministers of the four allied powers, addressed to the duke of Richelieu on the 4th instant, inviting the king of France to join their alliance. The second is the answer of the duke, on the 12th, accepting, in the name of his master, the invitation tendered. The third is the protocol signed in the sitting of the 15th instant, in which the general principles of the subsequent declaration were agreed to. The last is the declaration itself of the business which the Congress has executed, and of the object for which the future alliance of the powers is to be maintained.

OFFICIAL DOCUMENTS.

Copy of the note addressed to the duke of Richelieu, by the plenipotentiaries, of the courts of Austria, Great Britain, Prussia and Russia, on the 4th of November, 1818

" The undersigned ministers of the cabinets of Austria, Great Britain, Prussia and Russia, have received orders from their august masters, to address to his excellency the duke of Richelieu the following communications:—

" Called upon, by article 5 of the treaty of the 20th of November, 1815, to examine, in concert with his majesty, the king of France, whether the military occupation of a part of the French territory, stipulated by the said treaty, might cease at the end of the third year, or ought to be prolonged to the end of the fifth, their majesty the emperor of Austria, the king of Prussia, and the emperor of all the Russias, have repaired to Aix-la-Chapelle, and have charged their ministers to assemble there, in conference with the plenipotentiaries of their majesty's the king of France and the king of Great Britain, in order to proceed to the examination of this important question.

" In this examination the attention of the ministers and plenipotentiaries had for its particular object the internal situation of France; and had to be also directed to the execution of the engagements contracted by the French government, with the co-subscribing powers to the treaty of the 20th of November, 1815.

" The internal state of France having long been the subject of serious deliberations in the cabinets, and the plenipotentiaries assembled at Aix-la Chapelle having mutually communicated the opinions which they had formed in that respect, the august sovereigns, after having weighed these opinions in their wisdom, have recognised with satisfaction, that the order of things happily established in France, by

the restoration of the legitimate and constitutional monarchy, and the success which has hitherto crowned the paternal care of his most christian majesty, fully justify the hope of a progressive consolidation of that order of things so essential to the repose and prosperity of France, and so intimately connected with the great interests of Europe.

"With regard to the execution of the engagements, the communications which, since the opening of the conferences, the plenipotentiary of his most christian majesty has addressed to the ministers of the other powers, have left no doubt on this question, as they prove that the French government has fulfilled, with the most scrupulous and honourable punctuality, all the clauses of the treaties and conventions of the 20th of November; and propose, with respect to those clauses, the fulfilment which was reserved for more remote periods, arrangements which are satisfactory to all the contracting parties.

"Such being the results of the examination of those great questions, their imperial and royal majesties congratulated themselves at having only to listen to those sentiments and those personal wishes which induced them to put an end to a measure which disastrous circumstances, and the necessity of providing for their own security, and that of Europe, could alone have dictated.

"From that moment the august sovereigns resolved to cause the military occupation of the French territory to be discontinued: and the convention of the 9th of October sanctioned this resolution. They regard this solemn act as the completement of the general peace.

"Considering now, as the first of their duties, to preserve to their people the benefits which that peace assures to them, and to maintain in all their integrity the transactions which have established and consolidated it, their imperial, and royal majesties flatter themselves that his most christian majesty, animated by the same sentiments, will receive with the interest which he attaches to every thing tending to the welfare of mankind, and to the glory and prosperity of his country, the proposition which their imperial and royal majesties address to him, to unite henceforth his councils and his efforts to those which they will not cease to devote to so salutary a work.

"The undersigned, charged to request the duke of Richelieu to convey the wish of their august sovereigns to the knowledge of the king his master, at the same time to invite his excellency to take part in their present and future deliberations, consecrated to the maintenance of the peace, the treaties on which it is founded, the rights and mutual relations established or confirmed by those treaties, and recognized by all the European powers.

"In transmitting to the duke of Richelieu this solemn proof of the confidence which their august sovereigns have placed in the wisdom of the king of France, and in the fidelity of the French nation, the undersigned are ordered to add the expression of the unalterable attachment which their imperial and royal majesties profess towards the person of his most christian majesty and his family, and of the sincere interest which they never cease to take in the tranquillity and happiness of his kingdom.

"They have the honour, at the same time, to offer to the duke of Richelieu the assurance of their very particular consideration.

Aix-la-Chapelle, Nov. 4, 1818.

(Signed)

" *Metternich.*	" *Bernstorff.*
" *Castlereagh.*	" *Nesselrode.*
" *Wellington.*	" *Capo D'Istria.*"
" *Hardenberg.*	

Copy of the note of M. the Duke of Richelieu, in answer to that of the plenipotentiaries of the courts of Austria, of Great Britain, of Prussia, and of Russia.

"The undersigned, minister and secretary of state to his most christian majesty, has received the communication which their excellencies the ministers of the cabinets of Austria, of Great Britain, of Prussia, and of Russia, did him the honor of addressing to him on the 4th of this month, by order of their august sovereigns. He hastened to make it known to the king his master. His majesty has received with real satisfaction, this new proof of the confidence and friendship of the sovereigns who have taken part in the deliberations at Aix-la-Chapelle. The justice which they render to his constant cares for the happiness of France, and above all to the loyalty of his people, have deeply touched his heart. Looking back to the past, and observing that at no other period, no other nation has been able to fulfil with a more scrupulous fidelity, engagements such as France had contracted—the king has felt, that it was indebted, for this new kind of glory, to the influence of the institutions which governs it; and he sees with joy, that the consolidation of these institutions is considered by his august allies to be no less advantageous to the repose of Europe, than essential to the prosperity of France. Considering that the first of his duties is to endeavour to perpetuate and augment, by all the means in his power the benefits which the complete re-establishment of general peace promises to all nations; persuaded that the intimate union of governments is the surest pledge of its duration; and that France, which could not remain a stranger to a system, the whole force of which must spring from a perfect unanimity of principle and action, will join the association with her characteristic frankness; and that her concurrence must add strength to the well-founded hope of the happy results which such an alliance must produce for the benefit of mankind, his most christian majesty most readily assents to the proposal made to him of uniting his councils and his efforts with those of their majesties the emperor of Austria, the king of Great Britain, the king of Prussia, and the emperor of all the Russias, for the purpose of accomplishing the salutary work which they have in view. He has therefore, authorised the undersigned to take part in all the deliberations of their ministers and plenipotentiaries, for the object of consolidating the peace, of securing the maintenance of the treaties on which it rests, and of guaranteeing the mutual rights and relations established by these same treaties, and recognized by all the states of Europe.

"The undersigned, while he begs their excellencies to have the goodness to transmit to their august sovereigns the expression of the intentions and sentiments of the king his master, has the honour of offering them the assurance of his highest consideration.

"Aix-la-Chapelle, Nov. 12, 1818.

(Signed) "RICHELIEU."

PROTOCOL,

Signed at Aix-la-Chapelle, on the 15th November, 1818, by the plenipotentiaries of the courts of Austria, France, Great Britain, Prussia, and Russia.

"The ministers of Austria, France, Great Britain, Prussia, and Russia, as a consequence of the exchange and ratifications of the convention signed on the 9th of October, relative to the evacuation of the French territory by the foreign troops, and after having addressed to each other the notes, of which copies are subjoined, have assembled in conference, to take into consideration the relations which ought to be established, in the existing state of things, between France and the co-subscribing powers of the treaty of peace of the 27th of November, 1815—relations which by securing to France the place that belongs to her in the system of Europe, will bind her most closely to the pacific and benevolent views in which all the sovereigns participate, and will thus consolidate the general tranquillity.

"After having maturely investigated the conservative principles of the great interests which constitute the order of things established, under the auspices of Divine Providence, in Europe, by the treaty of Paris of the 10th of May, 1814, the recess of Vienna, and the treaty of peace of the year 1815, the courts subscribing the present act, do in consequence unanimously acknowledge and declare:—

"1. That they are firmly resolved never to depart, neither in their mutual relations, nor in those which connect them with other states, from the principles of intimate union which has hitherto decided over all their common relations and interests—a union rendered more strong and indissoluble by the bonds of christian fraternity which the sovereigns have formed among themselves.

"2. That this union, which is the more real and durable, inasmuch as it depends on no separate interest or temporary combination, can only have for its object the maintenance of general peace, founded on a religious respect for the engagements contained in the treaties, and from the whole of the rights resulting therefrom.

"3. That France associated with other powers by the restoration of legitimate monarchical and constitutional power, engages henceforth to concur in the maintenance and consolidation of a system which has given peace to Europe, and assured its duration.

"4. That if, for the better attaining the above declared objects, the powers which have concurred in the present act, should judge it necessary to establish particular meetings either of the sovereigns themselves, or of their respective ministers and plenipotentiaries, to treat in common of their proper interests, in so far as they have reference to the object of their present deliberations, the time and place of these meetings shall, on each occasion, be previously fixed, by means of diplomatic communications; and that in the case of these meetings, having for their object affairs specially connected with the interests of the other states of Europe, they shall only take place in consequence of a formal invitation on the part of such of those states, as the said affairs may concern, and under the express reservation of their right of direct participation therein, either directly or by their plenipotentiaries.

"5. That the resolutions contained in the present act shall be made known to all the courts of Europe, by the subjoined declaration, which shall be considered as sanctioned by the protocol, and forming part thereof.

"Done in quintuple, and reciprocally exchanged in the original, by the subscribing cabinets.

"Aix-la-Chapelle, Nov. 15, 1818.

(Signed)

" *Metternich.*	" *Hardenberg.*
" *Richelieu.*	" *Bernstorff.*
" *Castlereagh.*	" *Nesselrode.*
" *Wellington.*	" *Capo D'Istria.*"

"Now that the pacification of Europe is accomplished, by the resolution of withdrawing the foreign troops from the French territory; and now that there is an end of those measures of precaution which deplorable events had rendered necessary, the ministers and plenipotentiaries of their majesties the * emperor of Austria, the king of France, the king of Great Britain, the king of Prussia, and the emperor of all the Russians, having received orders from their sovereigns, to make known to all the Courts of Europe, the results of their meeting at Aix-la-Chapelle, and with that view to publish the following declaration:—The convention of the 9th of October, which definitively regulated the execution of the engagements agreed to in the treaty of peace of November 20, 1815, is considered by the sovereigns who concurred therein, as the accomplishment of the work of peace, and as the completion of the political system destined to ensure its solidity. The intimate union established among the monarchs, who are joint parties to this system, by their own principles, no less than by the interests of their people, offers to Europe the most sacred pledge of its future tranquillity. The object of this union is as simple as it is great and salutary. It does not tend to any new political combination—to any change in the relations sanctioned by existing treaties. Calm and consistent in its proceedings, it has no other object than the maintenance of peace, and the security of those transactions on which the peace was founded and consolidated. The sovereigns, in forming this august union, have regarded as its fundamental basis, their invariable resolution never to depart, either among themselves, or in their relations with other states, from the strictest observation of the principles of the right of nations; principles, which in their application to a state of permanent peace, can alone effectually guarantee the independence of each government and the stability of the general association.—Faithful to these principles, the sovereigns will maintain them equally in those meetings at which they may be personally present, or in those which shall take place among their ministers; whether it shall be their object to discuss in common their own interests, or whether they shall take cognizance of questions in which other governments shall formally claim their interference. The same spirit which will direct their councils, and reign in their diplomatic communications, shall preside also at these meetings; and the repose of the world shall be constantly their motive and their end. It is with such sentiments that the sovereigns have consummated the work to which they were called. They will not cease to labor for its confirmation and perfection. They solemnly acknowledge, that their duties towards God and the people whom they govern, make it peremptory on them to give to the world, as far as is in their power, an example of justice, of concord, of moderation; happy in the power of consecrating from henceforth, all their efforts to the protection of the acts of peace, to the increase of the internal prosperity of their states, and to the awakening of those sentiments of religion and morality, whose empire has been but too much enfeebled by the misfortunes of the times.

"Aix-la-Chapelle, Nov. 15, 1818.

Signed,

" *Metternich.*	" *Hardenberg.*
" *Richelieu.*	" *Bernstorf,*
" *Castlereagh.*	" *Nesselrode.*
" *Wellington.*	" *Capo d'Istria.*"

This document bears the signature of M. Gentz, the Secretary of the Congress.

* The names of the powers are put alphabetically.